

ligt dem afløsende Statspoliti med ind. Utsaa, det maa blive en Overvejelse for sig selv, som jeg ikke mener, kan tages op her. Af Udgifter, som blot ved en Bestemmelse i en Stattelov kunne overdrages fra Kommunerne til Staten, ser jeg kun, at der er denne enkelte, men som ganske vist ikke er saa lille endda, nemlig Delinkventudgifterne.

Men ad en anden Vej vil man jo kunne lette Amtsbyrderne meget betydeligt, nemlig ved at overdrage Amtene en Del af de Indtægter, som Staten hidtil har haft. Det er den Vej, man kan gaa, selvfølgelig, naar man samtidig vil give Staten Erstatning gennem andre Skatter; ellers kan det ikke ske. Jeg vilde finde det meget naturligt og rimeligt, om man til Amtene overdrog Land- og Vigningskatten, det vil sige naturligvis til Byerne med, for saa vidt Skatten hviler paa dem. Det vilde jeg finde meget naturligt, men naturligvis maatte der saa staves et Æquivalent for Statskassen. Det kan jo ikke være min Mening her nøjere at gaa ind paa, hvorledes jeg har tænkt mig dette Æquivalent. Kun kan jeg sige, at der er to Veje at gaa, saa vidt jeg ser. Den ene er en Forhøjelse af Skatten paa Alkohol, den anden er en Indkomstskat. Hvad den første angaar: en Forhøjelse af Skatten paa Alkohol, saa har jeg, efterhaanden som Tiden er gaaet, mistet en stor Del af den Sympati, som jeg tidligere har haft for denne Skat, og jeg tror heller ikke, at den vil lettelig kunne gennemføres. Et andet er, at jeg mener, at den nuværende Skat paa Alkohol er urimelig fordelt, at der hviler alt for høj Skat paa Allet, i Særdeleshed naar vi saa den ny Forhøjelse om et Aar, og en for ringe Skat paa Brændevinen, at altsaa denne samlede Skat paa Alkohol kunde fordeles ligeligere mellem Al og Brændevin. Det er en Sag for sig, men en Forhøjelse af Alkoholskatten tror jeg egentlig talt ikke, vilde være saa overordentlig heldig, og jeg vil i alt Fald meget nødig være med dertil. Noget helt andet er derimod en Indkomstskat, en Indkomstskat, vel at bemærke, hvor man ikke alene tog fat paa den almindelige Indkomst, men virkelig ogsaa samtidig med, at man indførte en Indkomstskat, ad særlig Vej tog fat paa de Indtægtskilder, som hidtil her i Landet ere absolut skattefri, nemlig Kapitalrenten. Den højtærede Indenrigsminister har begyndt et Forslag i den Retning, idet han har foreslaaet en særlig Skat paa Aktieselskaber til Fordel for Kommunerne. Jeg har ikke noget imod denne Skat, men det forekommer mig, at skal denne enkelte Form af Kapital beskattes, saa er der ingen Grund til, at mange andre Former af Ka-

pital ikke ogsaa skulde beskattes, saaledes almindelige Renter af Statsobligationer, af Kommuneobligationer, af Kreditforeningsobligationer, af Prioriteter eller Arveafsteafgifter. Alle disse Indtægter ere hidtil absolut skattefri i dette Land, og det er der egentlig talt ingen Grund til. Man maa erkende, at det Skattesystem, som er indført her i Landet i 1802, var for den Tid et godt og fornuftigt Skattesystem, for den Gang var den væsentligste Indtægt af Kapital her i Landet Indtægt af faste Ejendomme og af Bygninger. Der var ikke saa farlig meget af det andet, forholdsvis i alt Fald, men Tiderne have forandret sig, og nu turde en overordentlig væsentlig Del af Landets Indtægt just komme fra den anden Art af Kapital. Hvorfor skal den da være skattefri? Jeg indser det ikke. At det kan have sin Vanskelighed at saa det gennemført, er ganske sikkert; at det ikke er saa let at tage fat paa som en fast Ejendom, som man kan tage og føle paa, som er ligesom paavisselig, er ganske vist, men at det er umuligt, tror jeg ikke. Og naar man vil sige derimod: Ja, saa vil jo blot Kapitalen løbe sin Vej, saa tror jeg nu ikke paa det. Hvis der for det første lagdes Skat paa al Kapitalrente, man kunde saa fat paa, vilde den ikke løbe fra den ene Anvendelse til den anden, thi den ene Anvendelse vilde ikke være mere fordelagtig end den anden. Og hvad angaar det at løbe til Udlandet, saa tror jeg ikke, naar man ser omkring i Europa, hvorledes Statteudviklingen gaar der, at man behøver at være saa farlig bange for det, for de vide ret godt ogsaa der at paalægge Skat, saa jeg har som sagt ikke nogen saadan farlig stor Frygt for den Ting. Nu mener jeg vel ikke, at det er muligt gennem Behandlingen af den mellemkommunale Beskatning just at saa alt det frem, som jeg her har omtalt. Jeg har kun villet omtale det for at fremhæve den Grundbetragtning, jeg har af disse Forhold. Men en Del af det og særlig det sidste tror jeg slet ikke, det er umuligt at saa frem gennem den interkommunale Beskatning, og i hvert Tilfælde vil jeg stille Forslag, som jeg i saa Henseende har lavet særdige, i Udvalget; saa ville de jo komme til Forhandling der og med den høje Regering, og hvis der saa er mindste Møjlighed for deres Gennemførelse, ville de jo ogsaa komme til Behandling her i dette Ting.

Scharling: Dersom man, uden at have læst det foreliggende Lovforslag, havde hørt det Foredrag, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremkom med her i Gaar, vilde man let komme til den Forestilling, at